

[Aase Olesen]

men som relaterer sig til det, ministeren sagde til sidst. Det er det fjerde spørgsmål: skal ministerens fremhævelse af, at forbrugerne især er utilfredse med offentlige kontorer og bankers og sparekassers åbningstid, forstås således, at ministeren mener, at det er et emne for lovregulering? Så vil jeg med det samme sige, at han udmærket kan regne med det radikale venstre. Vi ser meget gerne, at man lovregulerer, således at vi også på de områder får mere forbrugervenlige åbningstider.

Industriministeren (Stetter):

Jeg kan gøre det forholdsvis kort: spørg indehavere af supermarkeder, discountbutikker og varehuse. De vil meget gerne have fri åbningstid, fordi alle erfaringer viser, at flere og flere forbrugere og familier vil søge over til disse butikstyper. Det er også svar på det andet spørgsmål. Der er en tendens til, at nærbutikkerne ikke kan klare denne konkurrence. Man kan blot spørge ude omkring, som hr. Arne Jensen sagde det. Der er ikke noget som helst, der tyder i en anden retning.

Jeg har læst forslaget. Jeg havde troet, at vi kunne undgå den diskussion her ved anden behandling. En fuldstændig, total frihed på området, ganske vist inden for 60 timer, vil betyde, at det kan udnyttes optimalt af nogle enkelte butikstyper, og de vil gøre det. Det kan ikke udnyttes af alle, og derfor vil mange små detailhandlere blive tunget til at lukke, især i de mindre byer, hvor man ikke længere kan klare, at familier drager ind til de store butikker for at handle.

Det er karakteristisk, at fru Aase Olesen kun har nogle enkelte kommentarer til den påvisning, at 9 ud af 10 forbrugere siger, at detailhandelen giver dem en virkelig fremragende service, det gør det offentlige ikke. Jeg har sagt: lad os feje for vores egen dør, før vi fejrer for andres døre. Det ville være rimeligt, at vi overvejede muligheden for at give publikum en lige så god service, når de skal i en bank eller i en sparekasse eller på et posthus eller på et offentligt kontor, som de får, når de går i en privat butik. Det ville have været rimeligt at begynde dér, men det er der ikke nogen der har talt om. Nu kommer der en almindelig invitation til at undersøge spørgsmålet, men fru Aase Olesen ved, at det ikke bare er folketetinget, der skal spør-

ges; det skal også de offentlige myndigheder rundt omkring og bankers og sparekassers organisationer.

Jeg har med tilfredshed noteret, at der ifølge betænkningen er et flertal, der afviser forslaget. Jeg håber, at vi så for en tid i hvert fald kan få ro om denne sag. Det er vigtigt, at detailhandelen, de ansatte og forbrugerne selv aftaler, hvad de ønsker, og det gør de inden for lovens rammer. Disse rammer er vide.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Når vores forslag vedrører loven om butikstid, så er det, fordi der er en lov på det område. Det er der ikke på de andre områder. Det var ikke utænkeligt, at hvis man fik en mere liberal ordning på butikkernes område, så ville det offentlige følge med. Det er den eneste grund til, at vores forslag kun handler om butikker og ikke om offentlige kontorer.

Jeg kan forstå ministerens svar sådan, at han mener, at nu skal der være ro på området. Vi ved, hvad dette betyder. Vi har set, hvordan udviklingen er gået siden 1976, hvor vi fik den nye lov om butikstid, og vi ved, hvad prognoserne siger: en jævn og langsom, men fuldstændig stensikker uddøen af de små butikker. Jeg forstår, at ministeren mener, det er denne velsignede lukkelovs skyld, at det hele nok skal gå, alt sammen skal blive roligt. Må jeg forstå det sådan, at jo strammere butikstid man har, jo mere mener man at man indskrænker supermarketers og andre store forretningers muligheder? Det er et ganske interessant synspunkt.

Jeg tror, vi skal huske meget på, hvad ministeren har sagt til sidst, når vi i de kommende år ser, hvordan det går på detailhandelsområdet. Dette med, at forbrugerne føler sig udmærket betjent, svarer overhovedet ikke til de svar, vi har fået, også af ministeren, om, hvordan det vil gå, hvis man giver mulighed for at holde åbent.

Hvorfor tror ministeren at disse store forretninger har lyst til at holde åbent? Det er da, fordi der er et behov. Hvorfor tror ministeren at døgnkiosker og andre mærkværdigheder, benzinstationer osv., kan sælge ost og mælk og pølse til kæmpestore priser? Er det,